

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1066571/1

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובע (נתבע בתביעה שכנגד): **פלוני** (ע"י ב"כ עו"ד מרים גולדפישר)

נגד

הנתבעת (תובעת בתביעה שכנגד): **פלונית** (ע"י ב"כ עו"ד גלעד בניאל)

הנדון: דחיית תביעת שלום בית שאינה כנה ושתכליתה סיכול פירוק השיתוף

החלטה

תחילתה של התדיינות הצדדים בתביעת גירושין שתבע הבעל בבית הדין בתאריך כ"ב בשבט תשע"ו (1.2.16) ובכרוך לה – עניין מזונות האישה.

הצדדים נישאו זה לזה כדמו"י בתאריך כ"ו באב תשמ"ב (15.8.82) ולהם שישה ילדים – כולם בגירים. הצדדים מתגוררים בבית במושב [...] עניין הרכוש, ובכללו הליך פירוק השיתוף בבית, נדון בבית המשפט לענייני משפחה.

מועדי הדיון נדחו פעמים מספר לבקשות באי כוח הצדדים, ולראשונה התקיים דיון בתאריך י"ז בטבת תשע"ז (15.1.17). במהלך הדיון עלו טענות האישה שהבעל אינו מכלכל את הבית. הדיון היה טעון ביותר, כשהמתח והשנאה בין הצדדים ניכרו מכל מילה.

בא כוח האישה (דאז) אף דרש שהבעל ייתן לאישה גט, ובית הדין הבהיר כי לא ניתן לסדר גט פיטורין כל עוד הצדדים מתגוררים בבית אחד. וכך טען בא כוח האישה:

"האדון צריך לתת גט. אם הוא חושב שמגיע לו דמי שימוש, שיגיש תביעה. אם הוא רוצה שהנתבעת תצא מהבית [...] הוא חי כמו פרויט!

כבודו, אנו נצטרך צו גילוי מסמכים, אנו לוקחים את הבית [...]"

אנו נצטרך להגיש תביעה לכתובה אחרי חיוב הגט, ואז הוא יכחיש ואז יהיה פה דיון הוכחות, אנו רוצים מחלקו לקזז את הכתובה. זה לא כזה פשוט זה לא רק למכור בית וזהו."

בסיום הדיון החליט בית הדין כדלהלן:

"לאחר שמיעת דברי הצדדים מהחומר שבתיק עולה התמונה הבאה:

הבעל תבע גירושין בתאריך כ"ב בשבט תשע"ו (1.2.16). כמו כן כרך לתביעתו את מזונות האישה.

הצדדים עדיין גרים באותו בית במושב [...]"

האישה מעוניינת להתגרש, והעלתה טענות שהבעל לא משלם משכנתה, ארנונה וכו' – כל הוצאות הבית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הבעל מעוניין קודם־כול לחלק את הרכוש. יצוין כי הבעל הגיש לבית המשפט תביעה לפירוק שיתוף (הבית במושב [...]).

לאחר שמיעת דברי הצדדים ולאחר שנוכחנו כי מדובר בזוג שפני שני הצדדים לגירושין, בית הדין פוסק כי הצדדים יתגרשו זה מזה. אמנם סידור גט בפועל יהיה לאחר שהצדדים יתגוררו בנפרד.

בעניין מזונות האישה והוצאות הבית:

הבעל חייב לשלם מחצית מהוצאות הבית, וכן מחצית מהמשכנתה. הואיל והאישה היא המשלמת בפועל את המשכנתה ויש הוצאות נוספות שמשלמת, אנו סבורים כי יש לכלול את הנ"ל בסכום כולל.

לאור האמור, הבעל ישלם לאישה מדי חודש בחודשו סך של 5,000 ש"ח לחודש, החל בג' בטבת תשע"ז (1.1.17), ועד להחלטה אחרת של בית הדין.

הבעל ערער לבית הדין הגדול על חיובו במזונות, אולם משלא הפקיד ערבות על ההוצאות בהתאם להחלטת בית הדין הגדול, החליט בית הדין הרבני הגדול בתאריך ז' באדר תשע"ז (5.3.17) לסגור את התיק.

יוער כי האישה לא הגישה ערעור על פסק הדין לגירושין. משכך פסק הדין לגירושין והחייב במזונות זמניים – חלוטים!

לא זו אף זו: בתאריך י"ז בשבט תשע"ז (13.2.17) הגיש בא כוח האישה (דאז) בקשה לחייב את הבעל בגט. דהיינו, לא המלצה בלבד, אלא חיוב בגט. בית הדין הבהיר כי אין מקום לדון בחיוב בגט, אלא לאחר שהצדדים יתגוררו בנפרד, או למעשה כשהליך פירוק השיתוף יסתיים.

בתאריך ח' באייר תשע"ז (4.5.17) הגיש בא כוח האישה (דאז) תביעה נוספת לחיוב הבעל בגט, וזו לשונה:

"עסקינן עם בעל שהגיש תביעת גירושין, ומסרב מזה שנה וחצי להעניק לאישה גט [...] בנוסף נודע לאישה כי הבעל מנהל רומן מחוץ לנישואין [...] אל־חיוב הבעל בגט משחק לידי שולו [...] כבוד בית הדין מתבקש לחייב הבעל בגט [...]"

בית הדין דחה את הבקשה מן הטעם שהצדדים עדיין גרים תחת קורת גג אחת, ויש להמתין עד היפרדות מדורית.

עוד לא יבשה הדיו על החלטת בית הדין ובתאריך י"ח בסיוון תשע"ז (12.6.17) הגיש בא כוחה הנוכחי של האישה (עו"ד בניאל) תביעה לשלום בית, וכסעד נלווה – צו למדור ספציפי.

בית הדין ביקש מבא כוח האישה הסברים על 'שינוי החזית' – הכיזד ניתן לעבור ממצב של תביעה לחיוב בגירושין, לתביעה לשלום בית?! אין מדובר כאן ב'שינוי קוסמטי', זהו שינוי כיוון חד!

יוער כי מהתביעה עולה 'ריח חריף' שכל עיקרה של התביעה בסעד הנלווה. הטפל הוא העיקר.

בא כוח האישה השיב כי האישה אינה קוראת עברית וכל העת רצתה בשלום בית, וכי מזה הטעם פיטרה את בא כוחה הקודם.

בית הדין החליט במענה לתשובתו, וזו לשון החלטת בית הדין:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

"[...] יוער: בית הדין פסק בתאריך י"ז בטבת תשע"ז (15.1.17) כי הצדדים יתגרשו זה מזה כדת משה וישראל. פסק הדין חלוט, לא הוגש ערעור וכו'.

הטענה כי האישה לא הבינה, וכי בא כוחה לא ייצג אותה כראוי, היא טענה שאינה מתקבלת על דעת בית הדין.

כמו כן, בית הדין נכח בדיון (בניגוד לבא כוח האישה הנוכחי) ונוכח שדברי האישה אינם עולים בקנה אחד עם שלום בית.

יחד עם זאת, לשם הזהירות: בית הדין ישמח לשמוע את תגובת הבעל, שמא גם הוא יחפוץ בשלום בית.

לאחר מכן תינתן החלטה על המשך ההליך בתיקי הצדדים."

התקבלה תשובת באת כוח הבעל, הטוענת כי כל הבקשה – עניינה ניסיון לשבש את ההליך לפירוק שיתוף המתקיים בבית המשפט לענייני משפחה.

לאחר העיון בית הדין קובע כי לא ידון בתביעה לשלום בית.

כאמור, פסק הדין לגירושין – חלוט.

הניסיון לזלזל באינטליגנציה של האישה ובהבנתה, ולפגום בבא כוחה הקודם – שעשה שליחותו בניגוד לרצונה – יידחה על הסף.

לא יעלה על הדעת לשנות חזית בכל עת לפי האינטרסים ולפי אסטרטגיה וטקטיקה של בא כוח חדש.

יוער כי בית הדין מתרשם שאכן כטענת באת כוח הבעל, האישה מבינה עברית היטב והבינה היטב את מהלך הדיונים ואת מהלכי בא כוחה!

עורך דין החפץ שבית הדין יתייחס בכבוד לטענותיו, טוב היה לו לא היה מעלה טענות מסוג זה, שהרי שמא ואולי בא כוחה הנוכחי פועל בניגוד להבנתה ורצונה, ואף אם תטען בעל פה כדבריו – שמא ואולי בא כוחה האחר (השלישי והלאה), יטען כנגדו כנ"ל. לכן, טוב היה לו לא היה בא כוח האישה טוען כדבר הזה!

כאמור בית הדין מתרשם כי כל התביעה – כחודש לאחר שבא כוח האישה הקודם תבע לחייב את הבעל בגט, תוך ציון כי הבעל מנהל רומן מחוץ לנישואין (שמא גם טענה זו היא פרי דמיונו של בא כוחה הקודם?) – באה לעולם כדי למנוע את פירוק השיתוף, המתנהל בבית המשפט לענייני משפחה.

בא כוח האישה לא סיפק תשובות ראויות לשינוי החזית ואין זה שינוי גרידא – פנים חדשות באו לכאן!

אמנם שערי תשובה לא ננעלו, וכנראה גם שערי שלום, אך אם פניה של האישה לשלום, בטרם תתבע בקשה לצו למדור ספציפי היא עליה לבקש את ביטול חיוב הבעל במזונות האישה, כצעד מקדים.

כך לא תובעים שלום!

לאור האמור, הואיל ופסק הדין לגירושין חלוט, ומאחר שהאישה אך זה עתה תבעה לחייב את הבעל בגט, בית הדין דוחה את תביעתה לשלום בית, וכן דוחה את תביעתה למתן צו למדור ספציפי.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

במקרים כאלה מן הדין היה לחייב את האישה בהוצאות לדוגמה. אולם בנסיבות העניין, ולפנים משורת הדין, החלטנו לחייב את האישה אך בהוצאות בסך 500 ש"ח שאותן תשלם לבעל.

כאמור, תביעת האישה לשלום בית ולמתן צו למדור ספציפי – נדחית.

תיקי הצדדים יסגרו.

ניתן ביום י"ח בתמוז התשע"ז (12.7.2017).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד